

VYDÁNÍ 9/2007

ČÍSLO: 9/2007 · ROČNÍK: V

1310/2007

MYSLIVOST: UZNÁNÍ HONITBY

k § 2 písm. e) a § 17 odst. 5 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 53/2003 Sb.

I. Přívlastek „řádně ohrazené“ užitý v § 2 písm. e) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, se vztahuje toliko ke školkám, nikoli již k pozemkům zastavěným, zahradám či sadům. Zastavěné pozemky, zahrady a sady jsou proto vždy nehonebními, bez ohledu na jejich ohrazení.

II. „Dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnou plochou“ jsou v § 17 odst. 5 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, uvedeny za slovem „například“, proto se zde nejedná o taxativní

výčet pozemků přerušujících souvislost honitby, naopak u každého pozemku, který není v tomto výčtu uveden, je třeba zkoumat, zda netvoří překážku pohybu zvěře či zda pro ni není nebezpečím.

(Podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2007, čj. 22 Ca 442/2004-56)

Věc:

Ing. Radim P. proti Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje o uznání honitby.

Městský úřad Orlová vydal dne 28. 5. 2004 rozhodnutí, kterým uznal společenstevní honitbu a registroval honební společenstvo H.

Žalobce, vlastník pozemků zahrnutých do honitby, podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný dne 27. 9. 2004 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu u Krajského soudu v Ostravě, ve které zejména namítal, že mezi honební pozemky nelze zahrnout neoplocené sady či zahrady, když přívlastek „řádně ohrazené“

se v § 2 písm. e) zákona o myslivosti týká toliko školek, a že honitbu přetíná ulice Ostravská tvořící hlavní silniční spojení mezi Ostravou a Karvinou, která představuje překážku v pohybu zvěře, a souvislost honitby tak není zajištěna. Z uvedených důvodů honitba nemá souvislých 500 ha honebních pozemků ve vlastnictví členů honebního společenstva.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zejména uvedl, že podle zákona o myslivosti úzké pozemkové pruhy souvislost honebních pozemků nepřerušují, tzn. pokud po těchto může zvěř projít, není jimi souvislost honitby narušena.

Krajský soud v Ostravě napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Z ODŮVODNĚNÍ:

(...) U žalobního bodu vycházejícího z konstatování žalovaného v napadeném rozhodnutí, že souvislost honebních pozemků je v oblasti Zimného dolu zajištěna neoplocenými sady, a z tvrzení žalobce, že zde by honitba mohla být spojena leda zahradami, je k posouzení věci stěžejní otázka výkladu § 2 písm. e) zákona o myslivosti.

Dle uvedeného ustanovení se pro účely zákona o myslivosti nehonebními pozemky rozumí pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu zvířete, obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, hřbitovy a dále pozemky, které byly za nehonební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti.

Rozhodnou otázkou pro posouzení žalobního bodu je, zda přívlastek
„řádně ohrazené“

se vztahuje toliko ke školkám, či i k ostatním pozemkům vyčteným před tímto přívlastkem, tzn. i k zahradám, sadům a zastavěným pozemkům.

Samotný jazykový, gramatický či systematický výklad citovaného ustanovení v daném případě nepostačuje, když formulace § 2 písm. e) zákona o myslivosti neumožňuje jednoznačný výklad vztahu uvedeného přívlastku k vyčteným druhům pozemků a citované ustanovení ani zákon o myslivosti nedodrží důsledně jakékoli pravidlo pro používání přívlastku před podstatným jménem či za ním. Je proto třeba vycházet z účelu a smyslu citovaného ustanovení, jímž je vyloučit z honebních ty pozemky, které jsou primárně určeny k účelu neslučitelnému se zásadami tvorby honiteb. Takovým zásadám se vymykají mj. náměstí, návsi, silnice, dráhy, pozemky v současně zastavěném území obce jako pozemky, kde ochrana pokojného užívání staveb a pokojného bydlení převyšuje zájmy myslivosti. Z tohoto důvodu pak honebními nemohou být ani pozemky zastavěné, kde navíc stavba na nich umístěná (jako překážka pohybu zvířete i myslivců) musí nutně výkon práva myslivosti vylučovat. Nejsou-li pak zastavěné pozemky honebními, pak se přívlastek

„řádně ohrazené“

zjevně nevztahuje ke všem pozemkům vyčteným před tímto přívlastkem, ale toliko k tomu jedinému druhu pozemku, u něhož je uveden bezprostředně, a tím jsou školky.

Krajský soud proto uzavírá, že přívlastek

„řádně ohrazené“

užitý v § 2 písm. e) zákona o myslivosti se vztahuje toliko ke školkám, nikoli již k pozemkům zastavěným, zahradám či sadům. Zastavěné pozemky, zahrady a sady jsou proto vždy nehonebními, bez ohledu na jejich ohrazení.

Vyhodnotil-li tedy žalovaný, že souvislost honebních pozemků je zachována, je-li zajištěna neoplocenými sady (případně dle tvrzení žalobce zahradami), porušil § 2 písm. e) zákona o myslivosti a krajský soud konstatuje, že takto souvislost honitby zajistit dle současné právní úpravy nelze.

Pokud se týká ulice Ostravská v Petřvaldě, soudu je z jeho činnosti známo (a je i mezi účastníky nesporné), že se jedná o hlavní silniční spojnici mezi Ostravou a Karvinou, která byt' není dálnicí ani silnicí dálničního typu (jedná se toliko o silnici I. třídy), je silnicí čtyřpruhovou, kde zvýšená hustota provozu motorových vozidel, zejména v denních hodinách pracovních dnů, vedla k vybudování nejednoho světelného přechodu, světelné křižovatky či kruhového objezdu.

Dle § 17 odst. 5 zákona o myslivosti honební pozemky tvořící honitbu musí spolu souviset. I pozemky jinak vyhovující pojmu souvislosti však nelze začlenit do jedné honitby, pokud tvoří překážku pohybu zvěře nebo jsou pro ni nebezpečím, například dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnou plochou.

Je nutno uvést, že

„dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnou plochou“

jsou v citovaném území uvedeny za slovem

„například“

, proto se zde nejedná o vyčerpávající výčet pozemků přerušujících souvislost, naopak u každého pozemku, který není v tomto výčtu uveden, je třeba zkoumat jeho povahu dle obecných kritérií tohoto ustanovení, tedy je třeba zkoumat, zda netvoří překážku pohybu zvěře či zda pro ni není nebezpečím.

Tuto otázku je třeba zkoumat u každého (za slovem

„například“

neuvedeného) pozemku individuálně, se zřetelem ke všem okolnostem případu. Překážkou pohybu zvěře tak jistě není terénní zlom o výšce několika centimetrů, ale bude jím hluboká propast. Podobně nebezpečím pro zvěř nebude zjevně účelová komunikace se zákazem vjezdu, na které projede pouze několik málo vozidel týdně, naopak takovou překážkou, navíc i jako příklad výslovně uvedenou, je dálnice.

Silnice I/59 představující hlavní silniční spojení mezi Ostravou a Karvinou, jejíž součástí je i ulice Ostravská v Petřvaldě, není dálnicí ani silnicí dálničního typu a s ohledem na zjištění žalovaného, že není opatřena svodidly ani jinými překážkami v pohybu zvěře, skutečně nemusí být překážkou pohybu zvěře. Její charakter je však třeba hodnotit i z druhého hlediska uvedeného v § 17 odst. 5 zákona o myslivosti, tedy je třeba posoudit, zda pohyb zvěře po této silnici (přechod přes ni) není pro zvěř nebezpečím.

S ohledem na čtyřproudovost této silnice a na intenzitu provozu na ní (viz výše) dospěl krajský soud k závěru, že tato silnice se svým charakterem silnici dálničního typu blíží, a představuje tak pro zvěř nebezpečí, proto přerušuje souvislost honitby.

S ohledem na shora uvedenou nemožnost zachování souvislosti honitby, má-li být zajištěna neohrazenými sady (zahradami) a ulicí Ostravskou, dospívá krajský soud shodně s žalobcem k závěru, že souvislá výměra honebních pozemků, jimiž má být honitba tvořena, nedosahuje 500 ha. Požadavky uznání honitby a registrace honebního společenstva [§ 17 odst. 7, § 19 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti] tak nejsou v posuzovaném případě splněny.

9/2007

SBÍRKA
ROZHODNUTÍ
 NEJVYŠŠÍHO
SPRÁVNÍHO
SOUDU

9 2007
V. ročník

(Rozhodnutí č. 1291-1320)